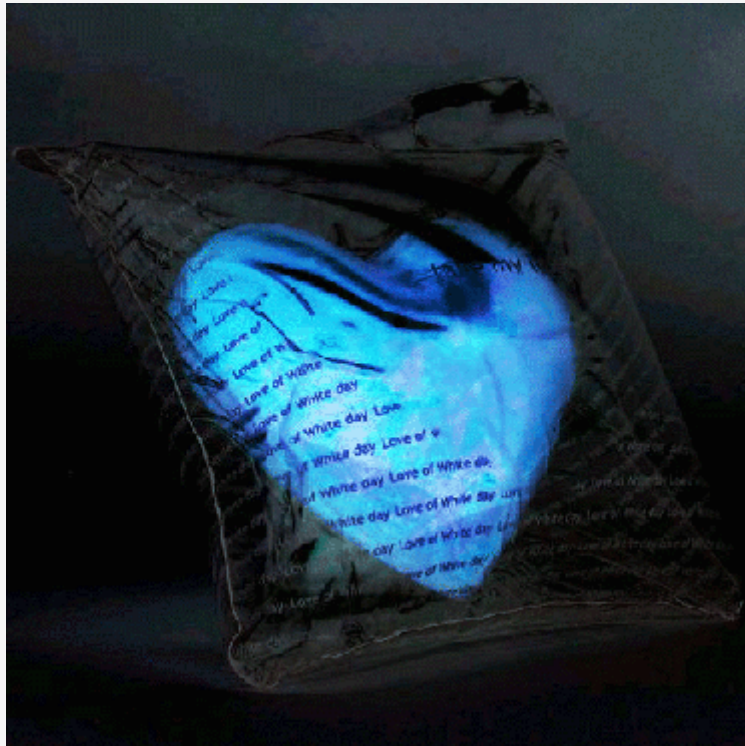

ถ้าความรักต้องทำให้เราร้องไห้

นำเสนอเมื่อ : 15 พ.ย. 2552

ความทรงจำเป็นสิ่งที่มีความสำคัญสำหรับบางคน

โดยเฉพาะคนที่ใช้เวลาดีๆ ที่ใช้กับคนรัก
ยิ่งเป็นช่วงเวลาหลายคนที่ห่วงแหน
ต้องระลึกไว้ในความทรงจำ ต้องถนอมดูแลให้ดี

หลายคนจึงไม่อาจตัดใจจากวันเก่าๆ ได้เสียที
เพราะเรามีความสุขกับการได้คิดถึงอะไรดีๆ ที่ผ่านไป
โดยลืมนึกไปว่าสิ่งที่ผ่านไปแล้วจะไม่มีวันย้อนกลับคืนมาได้อีก
หากจะต้องตัดใจลืมหรือเดินจากอดีตมาก็ไม่ได้อีก
เพราะเหตุผลที่ว่า "เสียดายเวลา" ที่คบกันมา

บางคนคบกันมานานจนแทบจำไม่ได้ว่า
เคยยิ้มให้กับความรักครั้งสุดท้ายเมื่อไหร่
เพราะหลังๆ มาก็อายุแต่กับความทุกข์
จนนึกภาพความสุขไม่ออกแต่ก็ไม่กล้าเลิกเพราะยังคิดถึงวันเก่าๆ
แค่เสียดายเวลาที่คบกันมาเนิ่นนาน
โดยไม่คิดเลยว่า ทุกๆ วันของวันนี้ พรุ่งนี้และวันต่อไป
ก็จะกลายเป็นเพียงวันเก่าๆ ที่น่าเสียดาย
และ...เวลาที่นาเสียดายก็จะเพิ่มขึ้นๆ

จริงๆ แล้ว วันคืนในอดีต
ไม่ได้สร้างประโยชน์อะไรให้กับเราเลย
นอกจากมีไว้ให้ นึกถึง
อาจจะทำให้เรายิ้มได้บ้าง แต่ทำให้เราคาดหวังไม่ได้
เราจะไปหวังว่าวันหนึ่ง วันเหล่านั้นจะกลับมา
หรือจะไปเฝ้าฝันว่าความสุขเหล่านั้นยังคงเป็นปัจจุบัน
หรือหลุดตัวเองว่าตอนนี้ทุกอย่างยังดูเป็นเหมือนเดิม
จะยังงี้ก็แล้วแต่คือการหลุดตัวเองทั้งนั้น
ยอมรับเถอะว่าทุกอย่างได้ผ่านไปแล้ว และจบไปแล้ว
ความทรงจำเป็นเพียงภาพลวงตาเท่านั้น
เวลาที่ผ่านไปไม่ว่าจะ 1 ปี 5 ปี หรือกี่สิบปี
ก็ไม่ได้มีความหมายมากกว่า..
หนึ่งวันข้างหน้าที่เราจะต้องมีชีวิตใหม่
ที่เราจะต้องเริ่มต้นใหม่
เมื่อคนเราต้องอยู่กับปัจจุบัน
เพื่อที่จะสร้างอนาคตให้ตัวเองได้อยู่ในอนาคตที่ดี
เวลา 10 ปี กับวันคืนที่เคยหวานชื่น
ไม่ได้ยิ่งใหญ่ไปกว่า 1 วันแห่งการเริ่มต้น
1 วันแห่งการแปรเปลี่ยนชีวิตของเราทั้งชีวิต
ให้ ดี กว่า ที่ เป็น

"หากจะเสียดายเวลานะ ไม่ต้องเสียดายเวลาที่คบกันมาหรอก
ให้เสียดายเวลาในวันข้างหน้า
ที่จะอดทนคบไปทั้งที่ไม่มีอะไรแล้วจะดีกว่า
แล้วยังจะมาเสียดายอดีต..
นึกดูดีๆ ว่าเสียดายอนาคต ดีกว่าไหม"

เพลง กระซิบสวาท

ศิลปิน อรวี สัจจานนท์

ยามนี้เรอนอน หัวใจร้าวรอน หรือเปล่า

โถงทั้งซึ่มทั้งเซา ผ่าตรมมิเบา ทรวงอยู่
เมื่อเธอฝากใจ ฉันมีเยื่อใย เอ็นดู
แต่ว่างท่าเฉย เพียงครู่ รังรอเพื่อดูใจกัน
เธอร้อนอารมณ์ พะวงหลงตรมเสียก่อน
แหมชาย นะชายแสนงอน เข้าใจหญิงรอน หรือนั้น
ผู้ชายอะไร น้อยใจก็เมิน ไปปล้น
ไม่รอ ให้หญิงจ่านรจ์ หญิงจึงอัดอั้น ดันใจ
จึงฝากลมพาพัดใจ ฉันมาช่อนไว้ ได้หมอน
เมื่อเธอซบหน้า แนบนอน
ได้ยินที่หมอนกระซิบ บ้างไหม
โปรดฟังถ้อยคำ สำเนียงที่ครวญ พิโร
เสียงกระซิบ กระซิบเผยใจ

สวาทาลัย ท่วมท้นอาวรณ์
กระซิบเบาเบา หัวใจสองเรา เคล้ามัน
ฉันเองรักเธอเหมือนกัน เผื่อรอสัมพันธ์ ดังก่อน
หลับตาไม่ลง พะวงแต่เธอ ยามนอน
คร่ำครวญให้หวล มาวอน
หัวใจคอยอ่อน อิงเธอ

จึงฝากลมพาพัดใจ ฉันมาซ่อนไว้ ได้หมอน

เมื่อเธอซบหน้า แนบนอน
ไต่ยินที่หมอนกระซิบ บ้างไหม
โปรดฟังถ้อยคำ สำเนียงที่ครวญ พิไร
เสียงกระซิบ กระซิบเผยใจ
สวาทาลัย ท่วมท้นอาวรณ์
กระซิบเบาเบา หัวใจสองเรา เคล้ามัน
ฉันเองรักเธอเหมือนกัน เผื่อรอสัมพันธ์ ดังก่อน
หลับตาไม่ลง พะวงแต่เธอ ยามนอน
คร่ำครวญให้หวล มาวอน
หัวใจคอยอ่อน อิงเธอ

